

Fairchild AU-23A Peacemaker

В 1959 році швейцарська фірма Pilatus розробила легкий літак багатоцільового призначення, який отримав офіційну назву PC-6 Porter. Перші літаки, збудовані малою серією, мали поршневий двигун, а за два роки потому з'явився більш сучасний PC-6 Turbo Porter, на котрий встановили французький турбореактивний двигун Turbomeca Astazou II. Літак виявився надзвичайно ефективним і показав досить гарні характеристики, особливо врахуючи чи було його здатність до злому та посадки на найменших та погано пристосованих для інших типів літаків аеродромах. В 1964 році конструкція літака пізнала чергову модернізацію. Було встановлено ще більш доскональний двигун PT6A-6A, збільшена форма вертикального оперення, підвищена конструкція шасі, тощо. Ця модифікація мала назву B2-H4.

Вже в найближчі роки літак набув неабиякої популярності. Окрім Швейцарії, його закупили задля потреб ВПС Австрії, Аргентини, Австралії, деякі країни Сходу та Африки. Американська авіабудівна фірма Fairchild також зацікавилася цим літаком і придбала у Швейцарії ліцензію на його виробництво.

В цей самий час військове керівництво Сполучених Штатів Америки, котрі були втягнуті у тривалу війну у В'єтнамі, оголосило конкурс на легкий літак, основною метою якого мала бути боротьба із партизанськими загонами. Не зважаючи на той факт, що в'єтнамська кампанія добігала до свого логічного завершення, і Америка мала залишити її крайні, погані ситуація в умовах протистояння супердержава передбачала постійну підтримку країн - сателітів у гарячих точках світу. В рамках програми Credible для військових випробовувані були обрані дві літаки - Fairchild Porter та Helio Stallion. В 1971 році на авіабазі Еглін були проведені порівняльні випробування двох типів, після яких для подальшого впровадження була обрана концепція фірми Fairchild.

На літак встановили гармату XM-197 аналог армійської M-61. Вона монтувалася на рулюмій інсталяції безпосередньо біля дверей у вантажному відділенні фюзеляжу, що дозволяло вести обстріл землі у широкому секторі. Під крилами літака змонтували низку пілонів, на котрі могло підвішуватися найрізноманітніше обладнання: 250- або 500- фунтові бомби, блоки некерованих ракет, напалмові контейнери, касетна зброя, димові шашки, освітлювальна зброя, або ж засоби ведення психологічної війни. Передбачувалося, що штатний екіпаж AU-23 Peacemaker (таку офіційну назву отримав літак) складатиметься із двох пілотів та стрілка, пропонується необхідність він міг перевезти додатково шість пасажирів, або ж п'ять повністю екіпірованих піхотинців, або ж трохи поранених у супроводі санітара. З огляду на можливість привезти пасажирів, це зліті від малесеньких ділянок, це мав бути своєрідний крилатий "джип", універсальний та зручний у будь-якій воєнній ситуації на поїзді.

Невдовзі новозбудований літак відправили до В'єтнаму, задля проведення військових випробувань безпосередньо в умовах боївих дій, в рамках програм розвитку авіації підтримки військ Pave Coin. Літак інтенсивно застосовувався для супроводження гелікоптерів, боротьби із мобільними партизанськими групами, ведення розвідки. Особливо інтенсивно проводилися випробування по злому та приземленню на малопріспособлені для цього ділянки, з метою можливості доставки вантажів.

Загалом під час цих випробувань літак виконав біля двохсот місій. Половину з них провели американські пілоти, іншу - південно-в'єтнамські союзники США. Основним недоліком літака, котрий викликав найбільше дорікань, було його значна вразливість від стрілецької зброї супротивника, навіть літака на штатів звичайного радянського кулемету ДШК, котрий у звичайній кількості мали в'єтнамські війська. Також виявилася недатримка різкого злету літака при максимальному завантаженні. Не зважаючи на це, Fairchild отримала від ВПС замовлення на невелику серію з 15 таких літаків. Замовлення було виконане, але в'єтнамська війна на той момент вже скінчилася. В 1972 році всі 15 машин AU-23 передали на консервацію до бази в Девіс Монтан. Вони могли б там залишитися назавжди, проте невдовзі США та Таїланд підписали угоду про взаємну військову допомогу, і всі 15 літаків передали до цієї Південно-Східної Країни. Вони широко застосовувалися Таїландськими ВПС ще протягом багатьох років, в основному з метою прикордонного повітряного патрулювання.

Fairchild AU-23A Peacemaker

In 1959 the Swiss firm Pilatus developed a simple multi-purpose aircraft, with the formal name of PC-6 Porter. The early machines were piston engined and built in a short series; and two years later appeared the more modern PC-6 Turbo Porter, powered by the French Turbomeca Astazou II turboprop engine. The airplane proved to be quite successful and displayed highly capable characteristics; especially impressive was its capacity for short take-off and landing on the smallest and most poorly prepared air strips. In 1964 the construction of the airplane was further modernised. The more advanced PT6A-6A engine was installed, the tail fin was enlarged, the construction of the undercarriage was improved, and so on. This version was the B2-H4.

In the following years the type gained great popularity. Apart from Switzerland, it was purchased for the needs of air arms in Austria, Argentina, Australia, and various countries in the Far East and Africa. The American aircraft manufacturer Fairchild was also interested in this aircraft and purchased a license in Switzerland for its production.

At this time the military of the United States of America, which was involved in its protracted war in Vietnam, announced a competition for a basic airplane whose primary function had to be supporting operations against partisans. However, the Vietnam campaign ran to its inevitable conclusion and America had to abandon the country, an example of the political conditions of the Cold War between the super powers which entailed permanent support of satellite countries in the world's conflict zones. Under the provisions of the military tests for the Credible program two types were chosen - the Fairchild Porter and the Helio Stallion. Comparative tests of the two types took place in 1971 at the Eglin Air Base after which the proposal of the Fairchild firm was chosen for further development.

The XM-197 gun was installed in the airplane, a lightened version of the M-61 Gatling gun. It was fitted to a mobile installation in the doors of the freight compartment of the fuselage, which permitted a wide field of fire. A row of pylons was mounted under the wings of the airplane, where various armaments could be suspended: 250 or 500 pound bombs, unguided rocket launchers, napalm containers, cluster munitions, flare dispensers, searchlights or psychological warfare equipment. It was envisaged that the regular crew of the AU-23A Peacemaker (the name officially bestowed on the type) would consist of two pilots and a gunner, however according to necessity it could carry six additional passengers, or five fully equipped infantrymen, or three wounded men attended by a paramedic. Taking into account the possibility of landing on and flying away from the smallest areas, it needed to be a flying "jeep", adaptable and comfortable in any military situation on the battlefield.

Soon a new build airplane was sent to Vietnam to conduct military tests in combat conditions, according to the program of aviation development in support of Pave Coin troops. The airplane was intensively used in helicopter escort, combat against mobile partisan groups, and special service operations. In particular it was intensively tested in take off and landing on poorly prepared air strips while carrying various loads.

In total, during these tests the airplane executed about two hundred missions. Half of them were conducted by American pilots, the remainder by the USA's South Vietnamese allies. A notable defect of the airplane which caused much criticism was its considerable vulnerability to enemy small arms fire, even such ordinary Soviet machine guns as the DShK, which Vietcong soldiers had in great quantity. Additionally the aircraft appeared poor at managing quick upward flight with maximum load. Nevertheless, Fairchild received an order for a small series of 15 such airplanes. The order was fulfilled but the Vietnam War was already finished by then. In 1972 all 15 AU-23A machines were sent to the Davis-Monthan Air Force Base. They could have stayed there forever, however soon after the USA and Thailand signed a mutual military aid agreement, and all 15 airplanes were delivered to this South East Asia country. They were widely used by the Thai military for many years, mainly in the task of border patrol.

Fairchild AU-23A Peacemaker

Im Jahre 1959 hat die schweizerische Firma Pilatus das Mehrzweckleichtflugzeug ausgearbeitet, das öffentlich PC-6 Porter genannt wurde. Die ersten in kleinen Stückzahlen produzierten Flugzeuge wurden mit einem Kolbenmotor ausgerüstet, und in zwei Jahren wurde mehr moderne mit einem Propeller-Turbinen-Luftstrahltriebwerk Turbomeca Astazou II ausgerüstete PC-6 Turbo Porter gebaut. Das Flugzeug erwies sich sehr erfolgreich und zeigte sehr gute Angaben, besonders beeindruckten seine Fähigkeit auf Kleinsten und schlecht zu anderen Flugzeugtypen angepassten Flugplätzen zu starten und zu landen. Im Jahre 1964 wurde die Konstruktion des Flugzeuges wieder einmal modernisiert. Das Flugzeug wurde mit noch mehr entwickelten Motor PT6A-6A ausgerüstet, es wurde auch die Form des vertikalen Leitwerkes vergrößert, usw. Diese Modifikation wurde B2-H4 genannt. Schön in nächsten Jahren hat sich das Flugzeug großer Beliebtheit erfreuen. Außer Schweiz haben es für den Bedarf der Luftstreitkräfte Österreich, Argentinien, Australien, einige orientalische und afrikanische Länder angekauft. Die amerikanische Flugzeugbaufirma Fairchild hat Interesse für dieses Flugzeug bekommen und die Herstellungslizenz in Schweiz erworben. Gleichzeitig hat die Militärlleitung der Vereinigten Staaten von Amerika, die in den Dauerkrieg in Vietnam verwickelt wurden, den Konkurs für das Leichtflugzeug, das für den Kampf gegen Partisanenabteilungen gezielt würde, erklärt. Unbeachtet die Tatsache, dass vietnamesische Kampagne zu einem logischen Abschluss gebracht wurde, und Amerika war dieses Land zu verlassen, hat politische Situation unter Bedingungen der Konfrontation der Superstaaten eine ständige Unterstützung von Satellitenstaaten in Gefahrenherden des Planeten vorausgesesehen. In Rahmen des Programms Credible für Dienstprüfungen wurden zwei Flugzeuge - Fairchild Fairchild Porter und Helio Stallion-ausgewählt. Im Jahre 1971 wurden Vergleichserprobungen dieser zwei Typen im Luftstützpunkt Eglin durchgeführt, nach deren für eine weitere Einführung die Konzeption von Firma Fairchild ausgewählt wurde.

Das Flugzeug wurde mit der Kanone XM-197 Analog für die Armeeversion M-61 ausgerüstet. Sie wurde an die bewegliche Installation unmittelbar neben den Türen im Stauraum des Rumpfes montiert, was die Beschaffung vom Boden im breiten Bereich erlaubte. Unter den Flügeln des Flugzeuges wurde eine Reihe von Pfeilern, auf denen verschiedenartige Bestückung, 250- oder 500- Pfund Bomben, Blöcke von ungesteuerten Raketen, Napalmcontainer, Kassettenwaffen, Nebelköpfe, Beleuchtungswaffen, oder Mittel für eine psychologische Kriegsführung aufgehängt wurde, montiert. Es wurde vorgesehen, dass die Sollbesatzung AU-23 Peacemaker (offizieller Name des Flugzeuges) aus zwei Piloten und einem Schützen besteht, aber notfalls konnte es sechs Passagiere nachträglich, oder fünf voll ausgerüsteten Infanteristen, oder drei Verwundeten in Begleitung eines Krankenpflegers transportieren. In Anbetracht dessen, dass dieses Flugzeug auf kleinen Abschnitten landen und starten kann, das könnte eine Art vom geflügelten "Jeep", universal und in jeder Kriegssituation auf einem Gefechtsfeld geeignet sein. Das neu gebaute Flugzeug wurde bald darauf nach Vietnam abgefeigt, um die Dienstprüfungen unmittelbar unter Kampfbedingungen im Rahmen des Programms für eine Entwicklung der Luftflotte für eine Unterstützung der Kräfte Pave Coin durchzuführen. Das Flugzeug wird intensiv für den Schutz von Heliokoptern, den Kampf gegen mobilen Partisanengruppen, die Aufklärung verwendet. Besonders intensiv wurden Laden- und Startprüfungen auf Abschnitten, die wenig angepasst sind, durchgeführt, um eine Möglichkeit haben Güter nachzuschicken.

Das das Flugzeug hat im allgemeinen während dieser Prüfungen ungefähr zwei hundert Missionen erfüllt. Amerikanische Flieger haben eine Hälfte, südostasiatische USA - Allierte - andere Hälfte erfüllt. Der Hauptmangel des Flugzeuges, die meisten Klagen hervorgerufen hat, ist seine wesentliche Verletzbarkeit durch die Schützenwaffe des Gegners, sogar die leichten gewöhnlichen sowjetischen Maschinengewehre DShK, mit denen vietnamesische Armee in großer Menge ausgerüstet war.

Es wurde auch festgestellt, dass dieses Flugzeug zur Kavalleriestart bei der Vollauslastung unfähig ist. Aber trotzdem erhielt Fairchild von Fliegerkräften einen Auftrag für eine kleine Serie von 15 solchen Flugzeugen. Der Auftrag wurde erfüllt, aber der vietnamesische Krieg war zu diesem Zeitpunkt schon zu Ende. Im Jahre 1972 wurden alle 15 Flugzeuge AU-23A für die Konservierung an den Stützpunkt Devi Montan übergeben. Sie könnten da für immer gelassen werden, aber USA und Thailand haben bald eine Vereinbarung über gegenseitige Militärhilfe untergeschrieben, und alle 15 Flugzeuge wurden nach diesem südöstlichen Land übergeben. Die Fliegerkräfte von Thailand haben sie noch im Laufe von vielen Jahren in großem Ausmaß gebraucht, hauptsächlich mit dem Ziel der grenznahen Überwachungsflüge.

Технічні характеристики

Розмір крила	15,14м	Span	49ft8in	Spannweite	15..14 m
Довжина	11,23м	Length	36ft10in	Länge	11..23 m
Висота	3,73м	Height	14ft4in	Höhe	3..73 m
Площа крила	28,80м ²	Wing area	309.6sq.ft	Flugfläche	28..80м ²
Маса максимальна злітна	2767кг	Weight, maximum gross	6,100lbs	Max. Startgewicht	2767kg
Двигун 1 ТВД Garrett TPE331-1-101F, 1x485кВт		Engine: Garrett TPE 331-1-101F turboprop of 650hp		Triebwerk 1 TPE Garrett TPE331-1-101F, 1x485kW	
Максимальна швидкість	280км/год	Maximum speed	148 knots	Höchstgeschwindigkeit	280 km/St
Крейсерська швидкість	244км/год	Combat, cruising speed	129 knots	Fahrtgeschwindigkeit	244 km/St
Бойовий радіус дії	898км	Range: 420 nautical miles, combat radius	162 to 201	Operationsradius	898 km
Екіпаж	3 особи	Crew	Three	Besatzung	3 Pers.
Корисне завантаження: шість пасажирів, або п'ять піхотинців з зброянням, або один поранений на носилках, або три сидячі поранені та санітар..		Loading: in transport configuration, the aircraft could carry six passengers or five troops with field gear or one litter patient, three ambulatory patients and one medical attendant.		Nutzlast: sechs Fluggäste, oder fünf Infanteristen mit der Bewaffnung, oder ein Verwundeter auf Krankenträgern, oder drei sitzenden Verletzten und ein Krankenpfleger.	
Заборона: одна 20-мм тридільна гармата XM-197 з 500 набоями або два 7,62 мм шестидульні кулемети GAU-2B/A з 4000 набоями.		Armament One XM-197 20mm side-firing cannon, side-firing XM-93 7.62mm minigun, XM-59 .50-cal. machine gun and XMU-470 20mm fixed side-firing gun.		Bewaffnung: eine 20-mm Drillingskanone M197 mit 500 Ladungen oder zwei 7.62 mm Sechsringmaschinengewehren GAU-2B/A mit 4000 Maschinengewehren.	
Бойове завантаження: 318кг на 4 вузлах підвісі, 2 контейнери SUU-11A/A з 7,62-мм шестидульними кулеметами и 2 ПУ LAU-32B/A 70-мм НУР.		Combat load: up to 1925 lbs. of external stores on five pylon pods, napalm canister, CBU-55 500 lbs. MK-24 flares, ADU-272 canisters, smoke grenades and propaganda leaflet dispensers.		Waffensatz: 318 kg auf 4 Knoten der Aufhängung, 2 Container SUU-11A mit 7,62-mm Sechsringmaschinengewehren und 2 SPG LAU-32B/A 70-mm Raketen.	

Інструкція

УВАГА - Прочитати обов'язково!

Перед початком роботи уважно вивчіть інструкцію для складання моделі. Деталі з рамок вирізати за допомогою гострого ножа або гострозубців. Номери деталей позначені цифрами: 1, 2, 3... Рамки, в яких знаходяться деталі, позначені великими латинськими літерами: A, B, C... Для деталей, які необхідно фарбувати перед складанням, вказано колір фарби: A, B, C... З'єднувати деталі за допомогою клею Plastic CEMENT 3991, 3992, 3999 або FIX 44601, 44602, 44607.

Вказівка для наклеювання декалей: вирізати з аркуша потрібні декали (на схемі номери декалей вказано цифрами у квадратах); покласти їх у посуд з чистою водою приблизно на 1/2 хвилини; накласти декалі на модель, а потім зсунути з аркуша. Для кращого прилипання притиснути їх чистою тканиною.

Instructions

ATTENTION - Useful advice!

Read the instructions carefully prior to assembly. Remove parts from frame with a sharp knife or a pair of scissors and trim away excess plastic. Do not pull off parts. Numbers of parts are marked figures: 1, 2, 3... Frames, in which the part is situated, are marked by capital letters: A, B, C... For parts, which should be painted before mounting, are given colors of paint: A,B,C... Use plastic cement ONLY.

Directions for applying the decals: cut out from the sheet the necessary decals (numbers of decals are marked by figures in squares); plunge them into a vessel with pure water for about 1/2 minute; apply the decals on the kit, letting them slide from the paper. For a better adhesion, press them by means of clean rag.

Instruction

ACHTUNG - Ein nützlicher Rat!

Von der Montage die Zeichnung aufmerksam studieren. Die einzelnen Montageteile mit einem Messer oder einer Schere vom Spritzling sorgfältig entfernen. Nummern der Einzelteile sind als Ziffer: 1, 2, 3... Der Rahmen, in welchem sich der Einzelteil befindet, wird als grosser Latienbuchstabe angegeben: A, B, C... Für die Einzelteile, die vor der Montage zu färben sind, wird die Farbe des Farbstoffs angegeben: A,B,C... Bitte nur Plastikklebstoff verwenden.

Anweisungen für Abziehbilder-

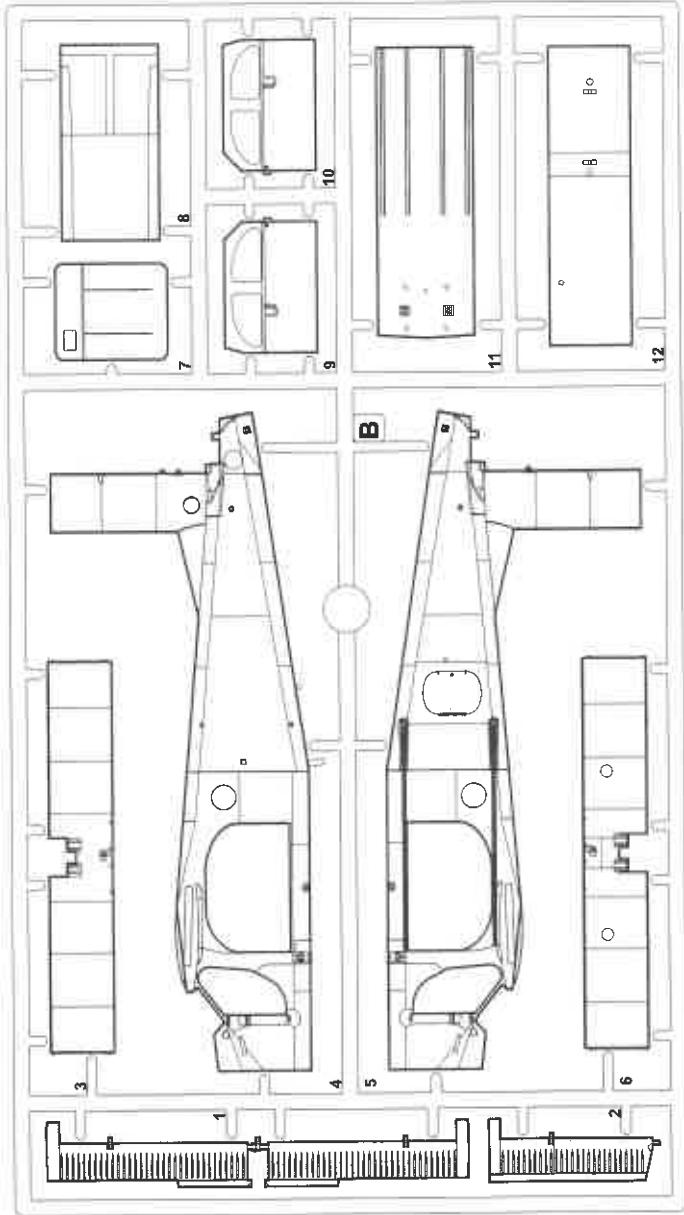
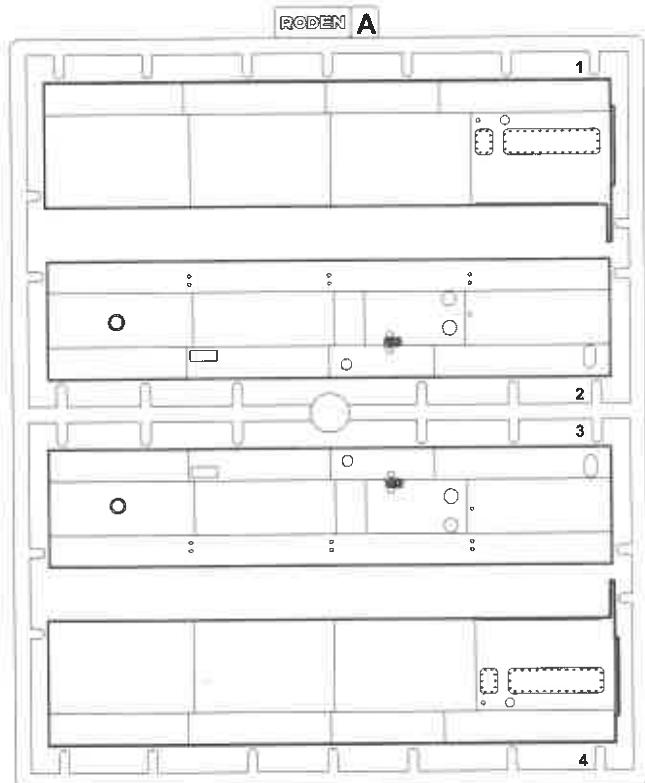
Anbringung: Die benötigten Abziehbilder vom Blatt abschneiden, in ein Glas reines Wasser für etwa 1/2 Minute eintauchen, auf das Modell legen und dann vom Papierbogen abnehmen. Um eine bessere Haftung zu erzielen, die Abziehbilder mit einem reinen Tuch andrücken.

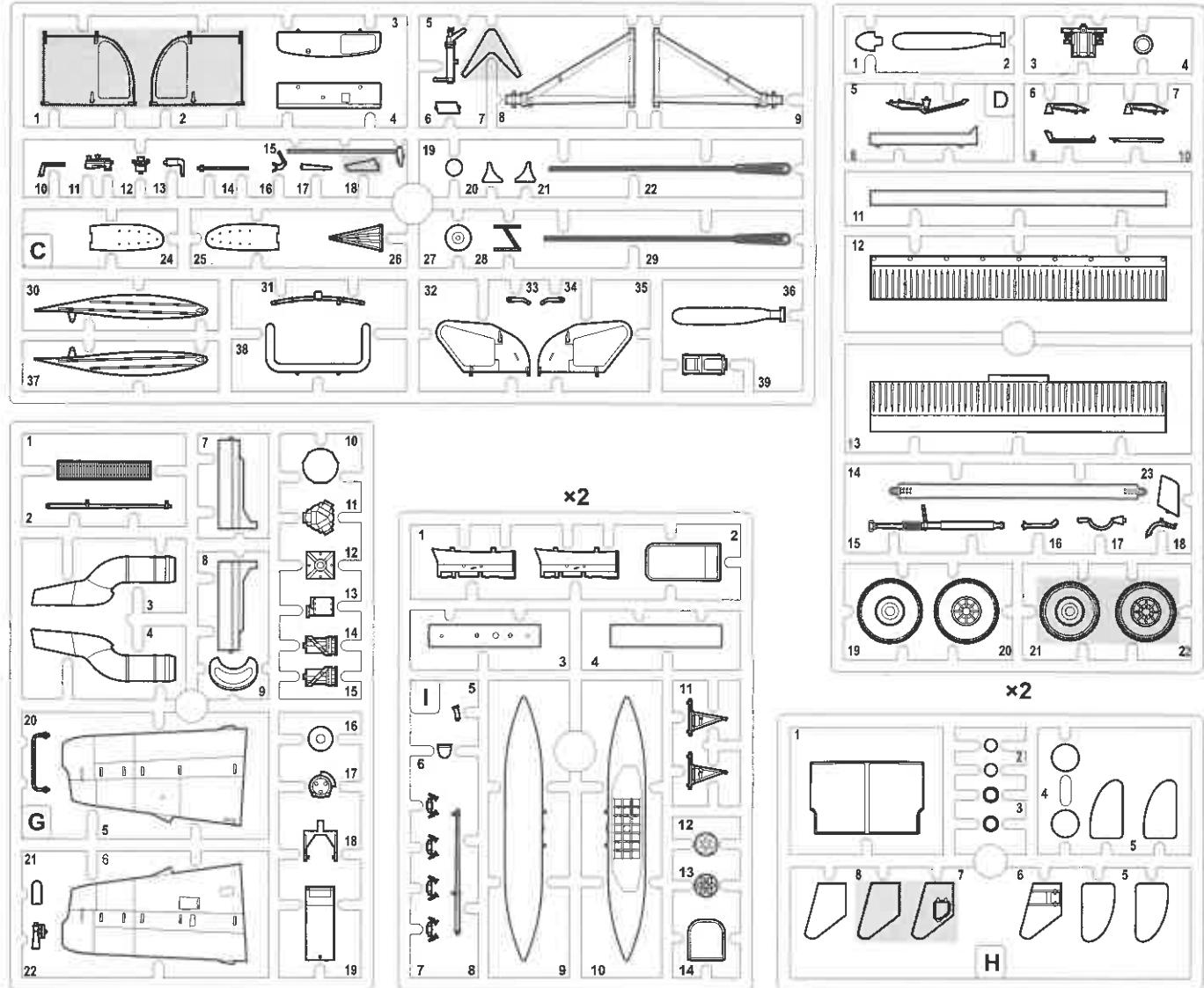

Комплектність:

1. Рамки з деталями - 9 шт.
2. Інструкція - 1 прим.
3. Декалі - 2 прим.
4. Коробка - 1 шт.

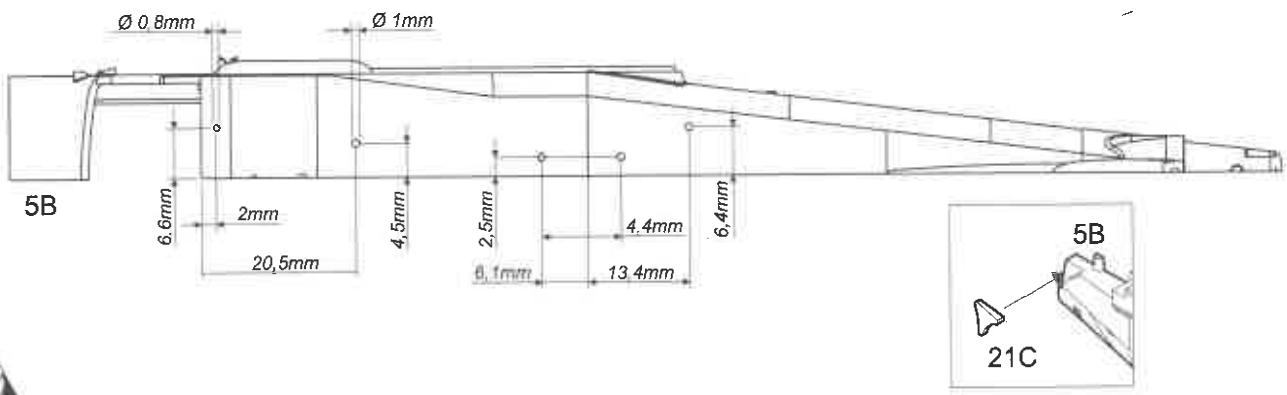
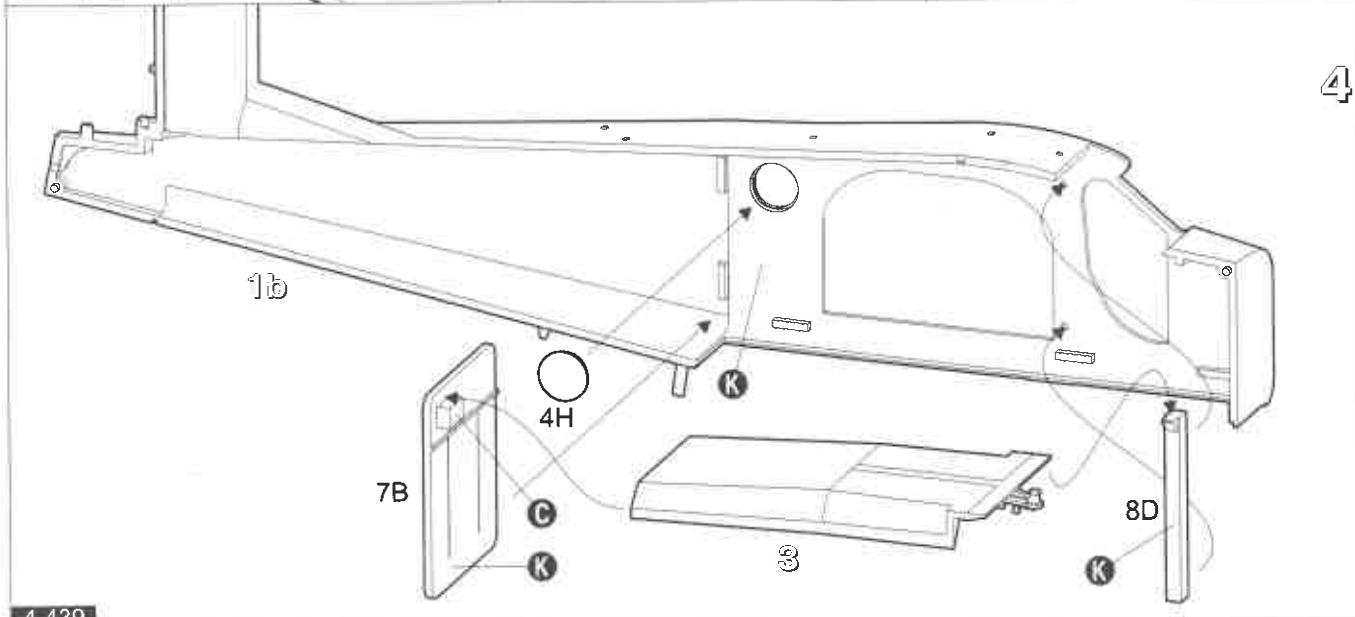
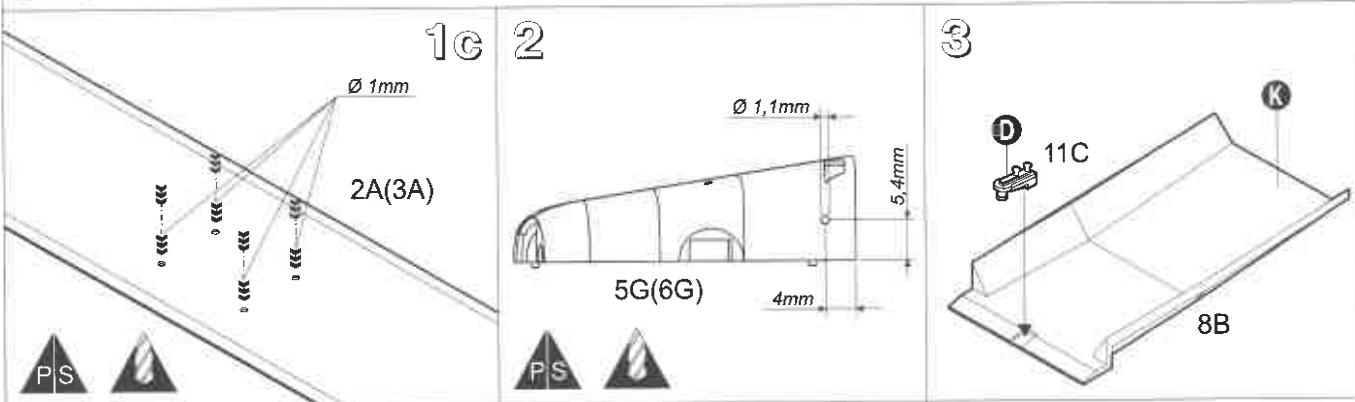
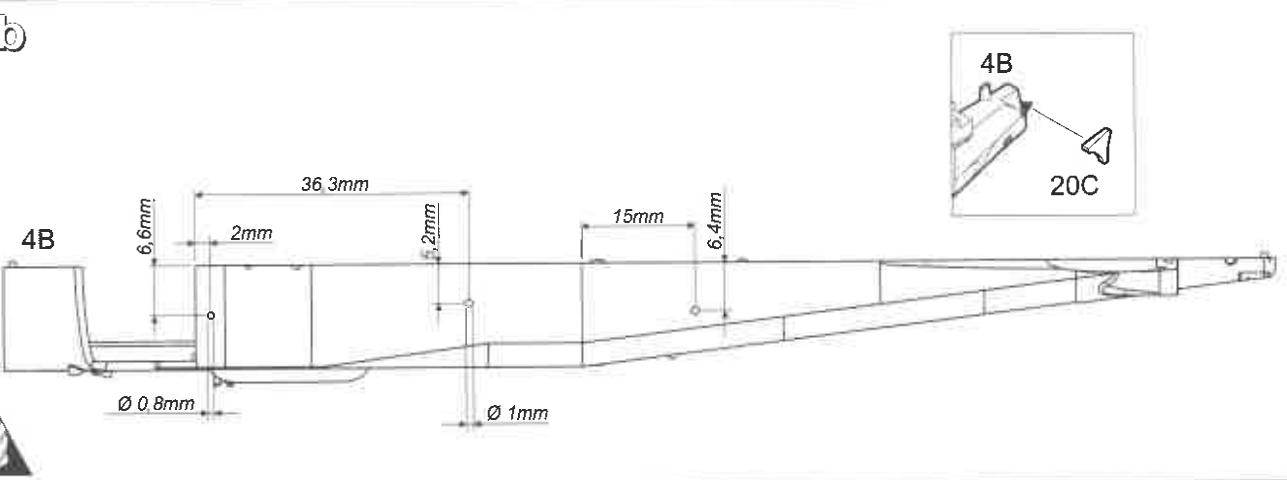
■ Деталі що не використовуються
Parts not for use

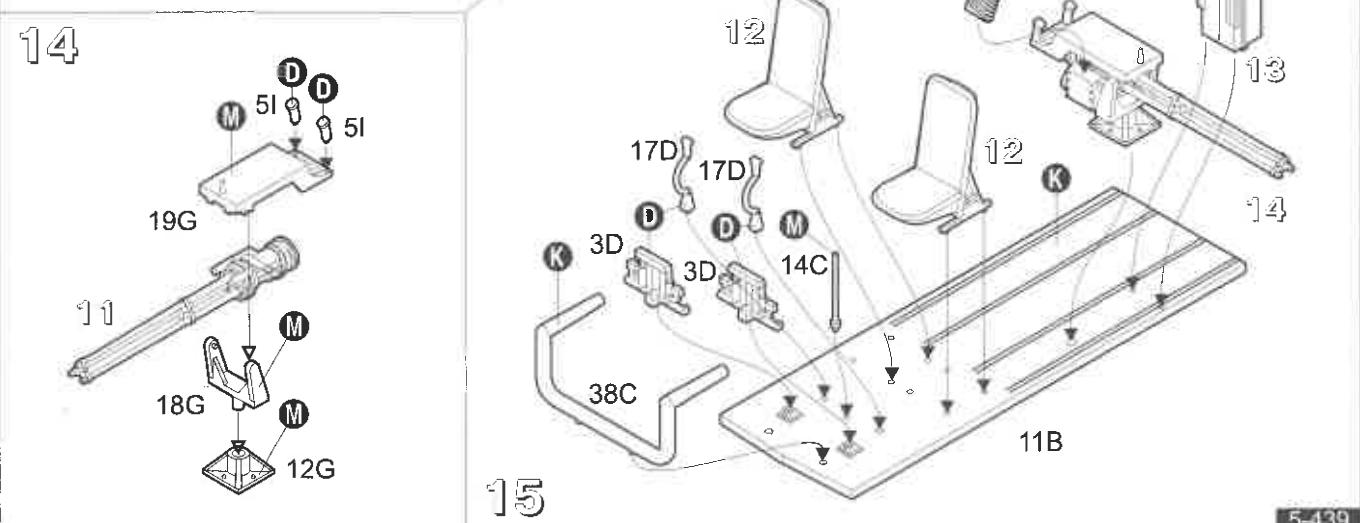
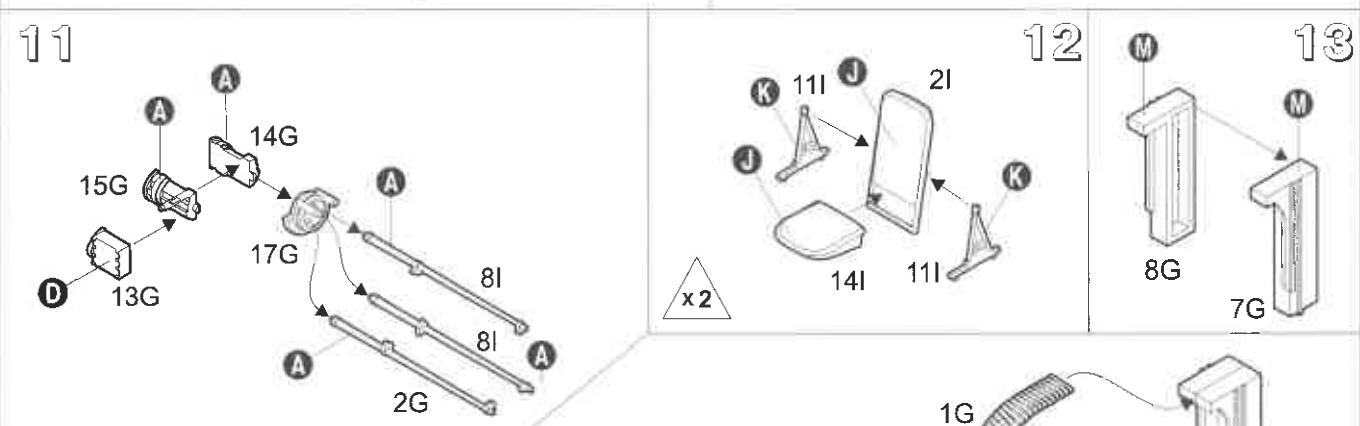
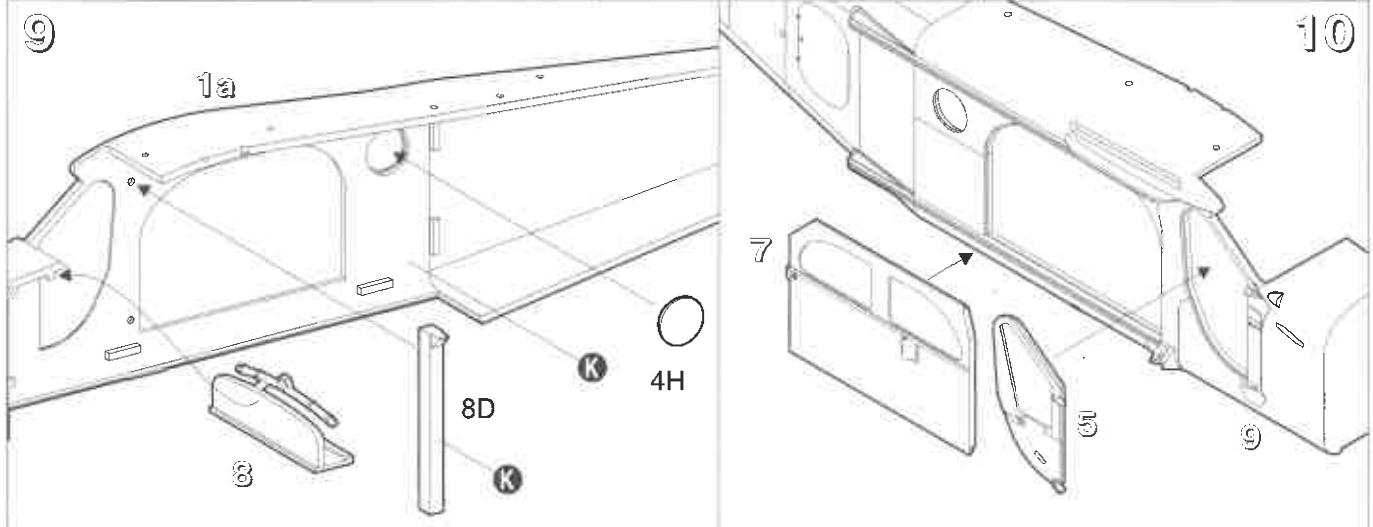
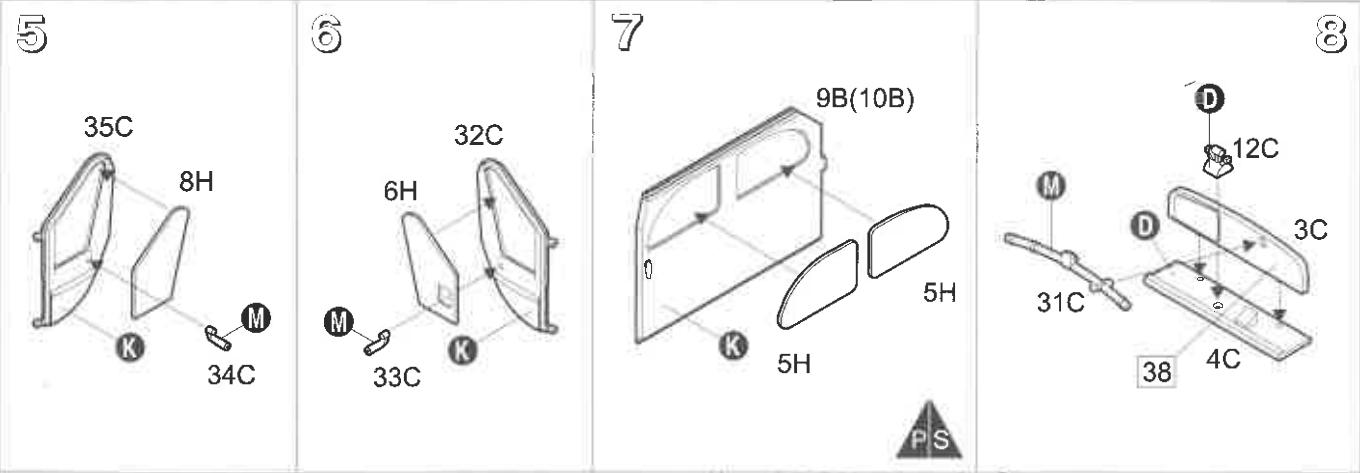

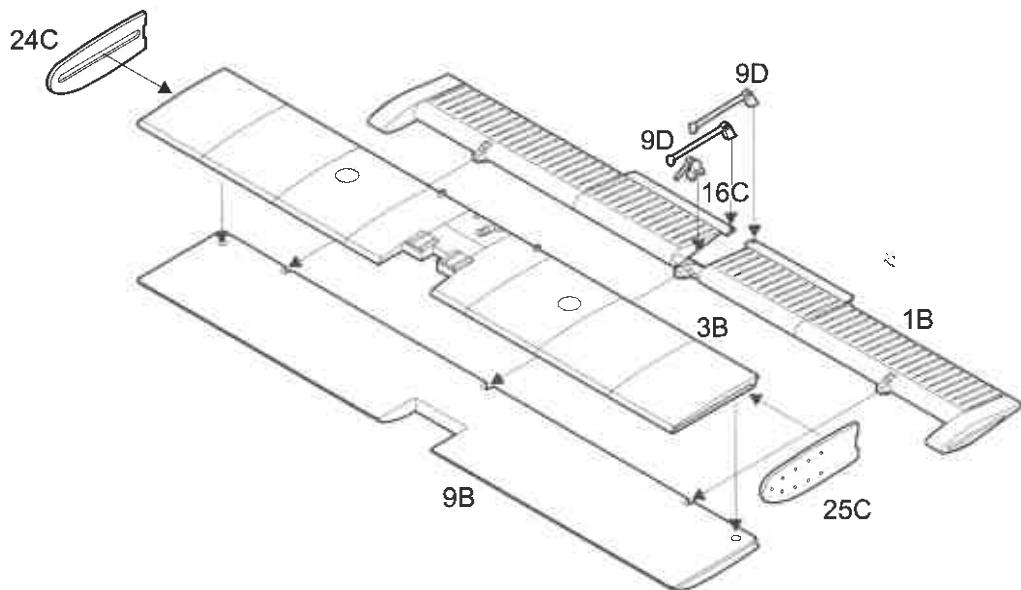
COLOUR	MODEL MASTER (ENAMEL)	MODEL MASTER (ACRYLIC)	FEDERAL STANDARD	COLOUR	MODEL MASTER (ENAMEL)	MODEL MASTER (ACRYLIC)	FEDERAL STANDARD
Чернено-сталевий Gun Metal Metallgrau	A 1405	4681	---	Сіро-зелений Field Green Fieldgrün	J 1712	4736	---
Гума Rubber Gummi	B 1583	4797	---	Середньо-сірий Gull Grey Mövengrau	K 1740	4755	36231
Білий White Weiß	C 1596	4701	17875	Світло-коричневий US Tan US-hellbraun	L 1742	4709	30219
Чорний Black Schwarz	D 1597	4700	17038	Сталевий Steel Stahl	M 1781	4679	---
Жовтий Yellow Gelb	E 1708	4721	33538	Іржавий Matt Rust Rostbraun, matt	N 1785	4675	---
Темно-зелений Dark Green Dunkelgrau	F 1710	4726	34079	Сріблястий Chrome Silver Chromsilber	O 1790	4678	---
Вицвілій оливковий Olive Drab(faded) Olivegrau	G 1711	4728	34087	Прозорий червоний Red Clear Rot clear	P -	4630	---
Світло-зелений Light green Hellgrün	H 1713	4734	34102	Прозорий зелений Clear Green Cleargrün	R -	4668	---
Світло-сірий Light grey Hellgrau	I 1733	4766	36622				

Виробник гарантує безпеку іграшки протягом усього часу експлуатації за умови її правильного використання і зберігання.

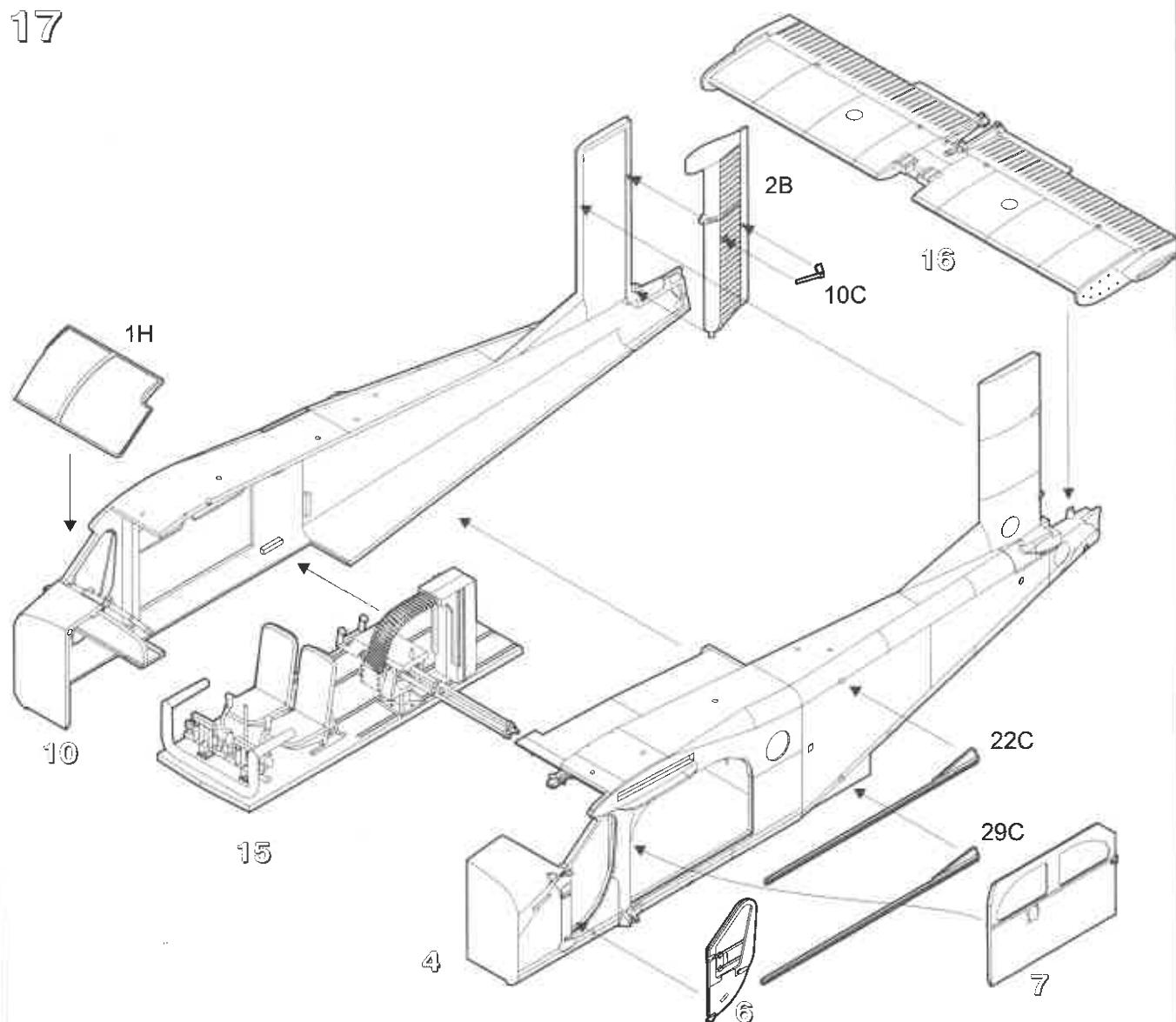
1a**1b**

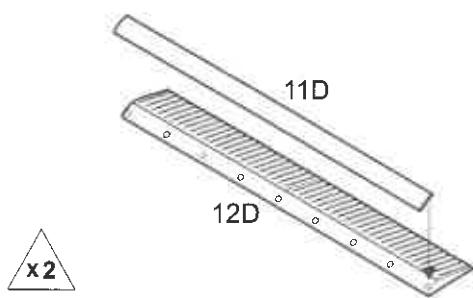
16

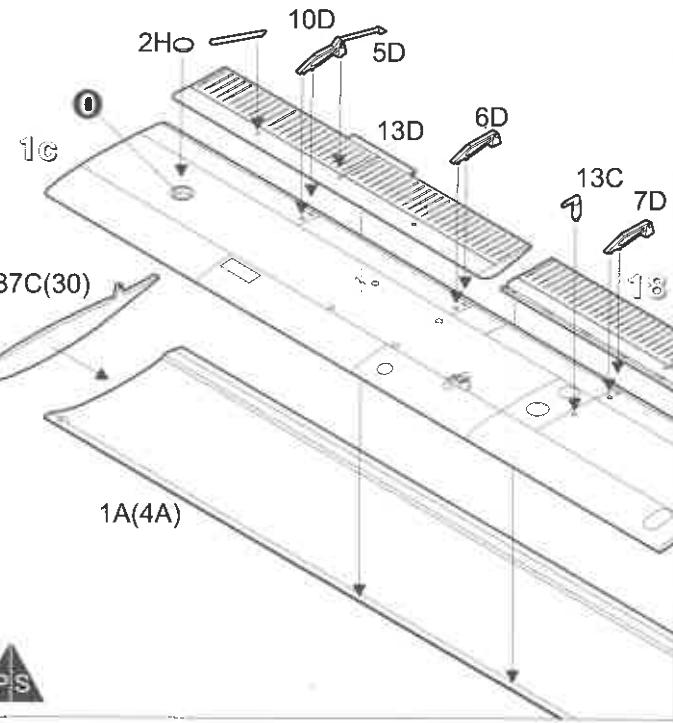
17

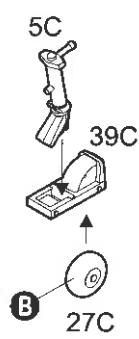
18

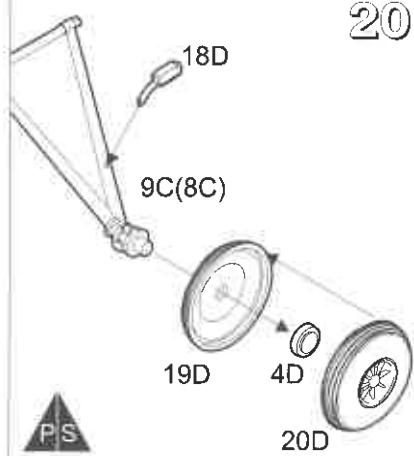
21

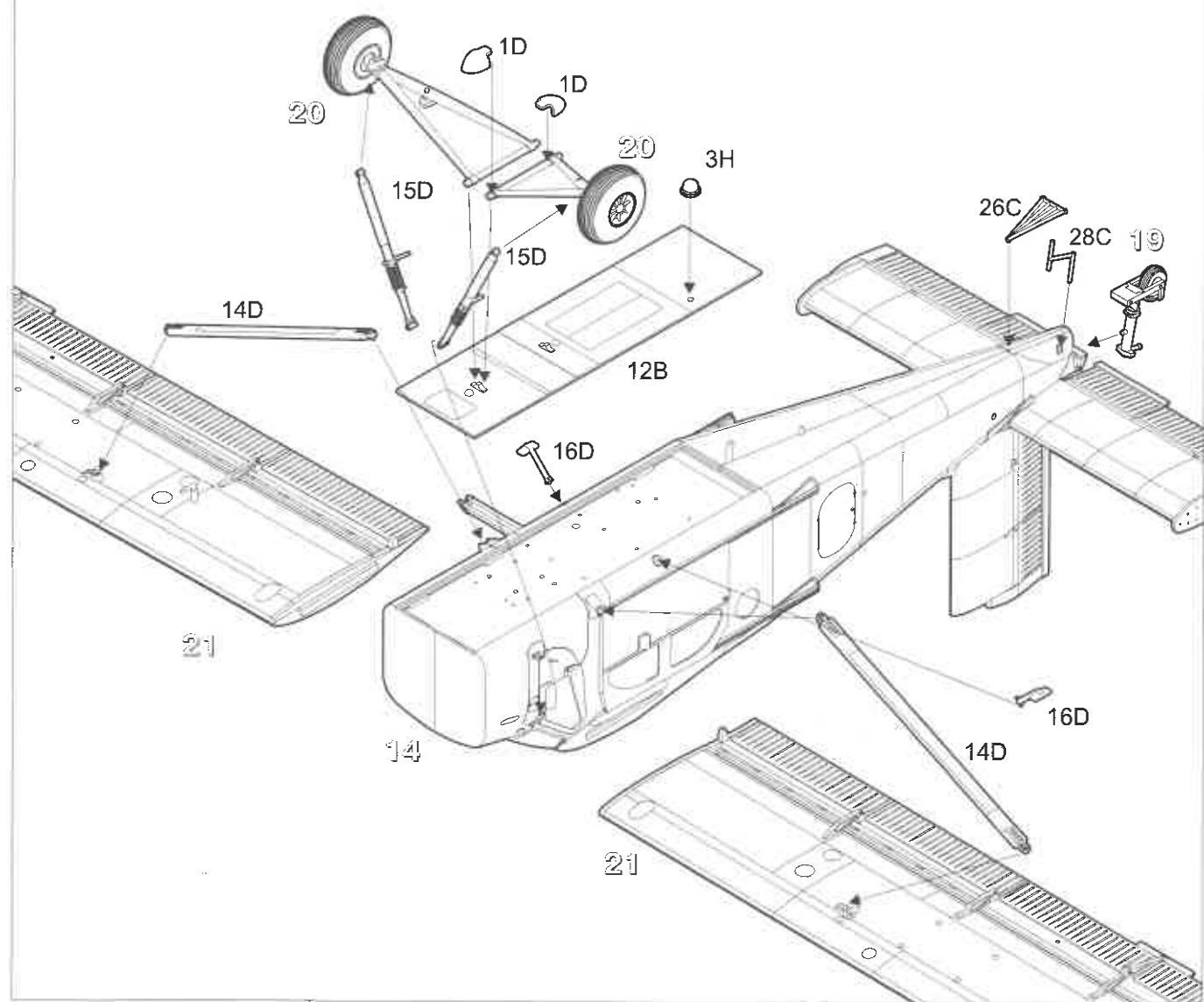
19

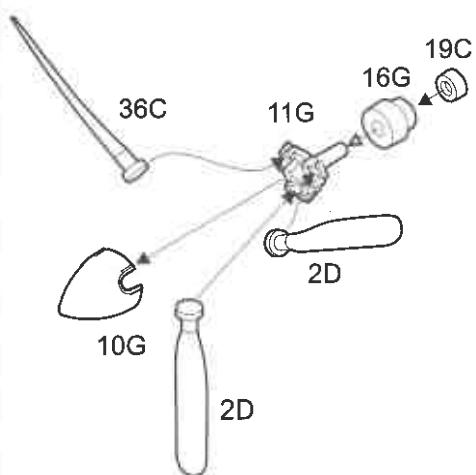
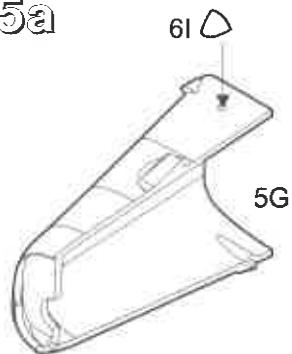
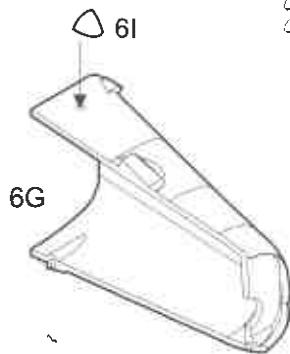
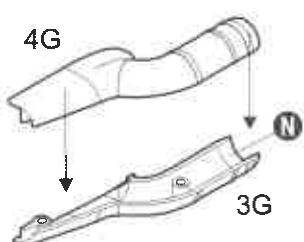
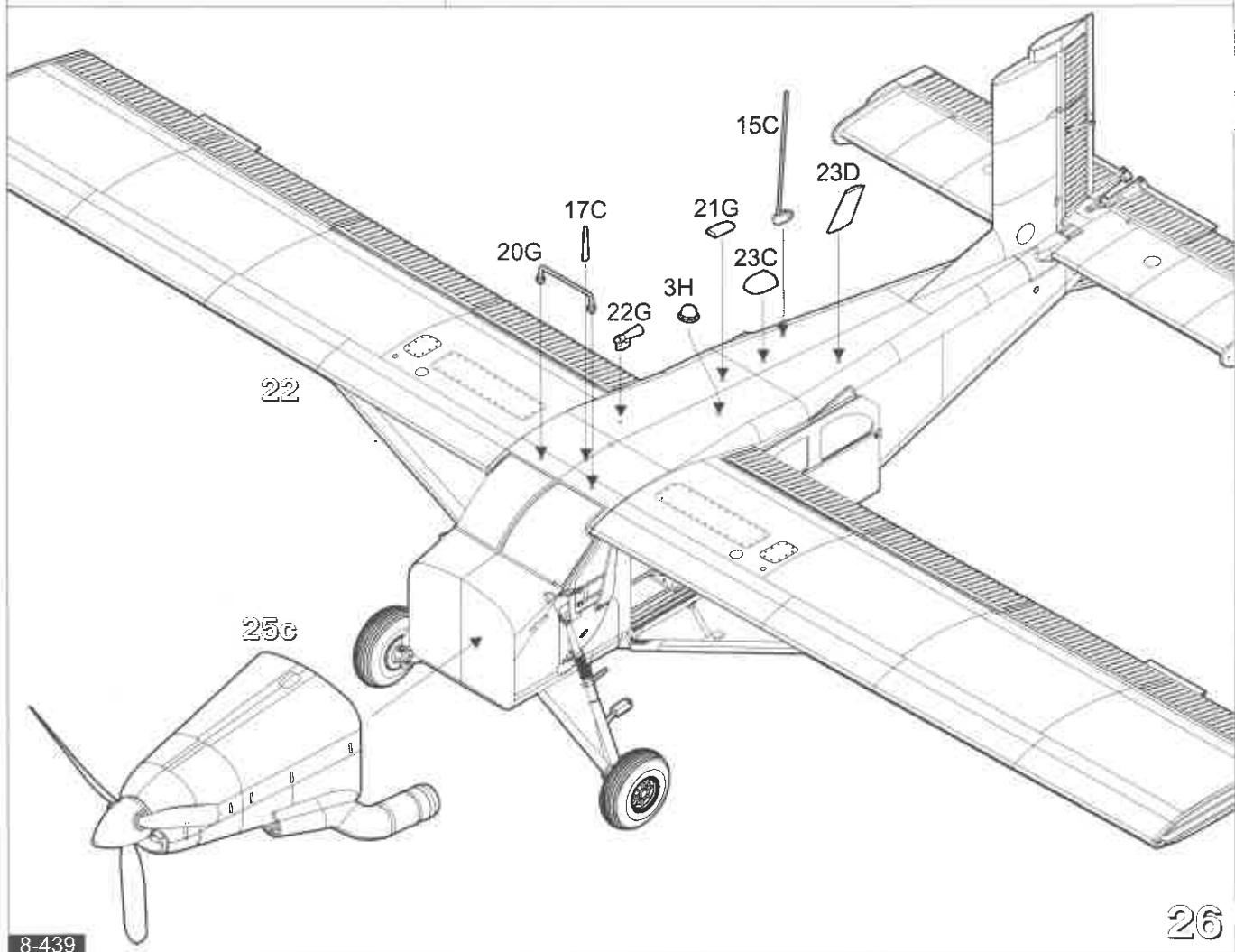
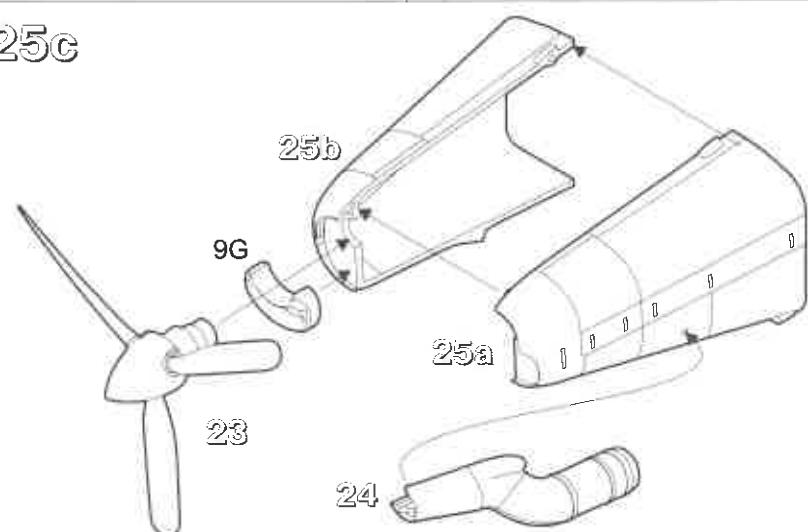

20

22

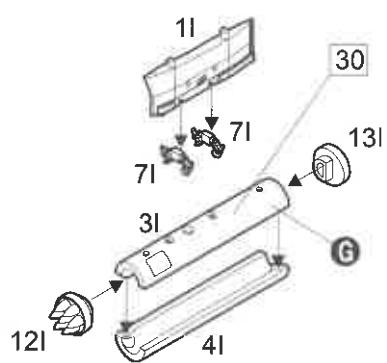

23**25a****25b****24****25c**

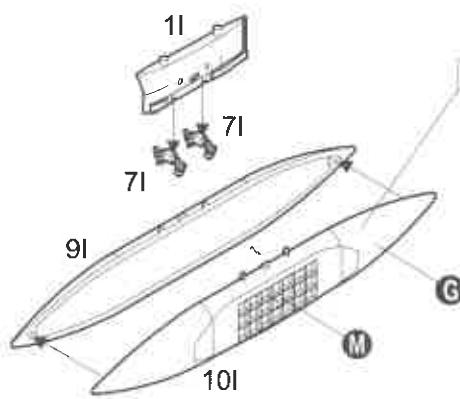
8-439

26

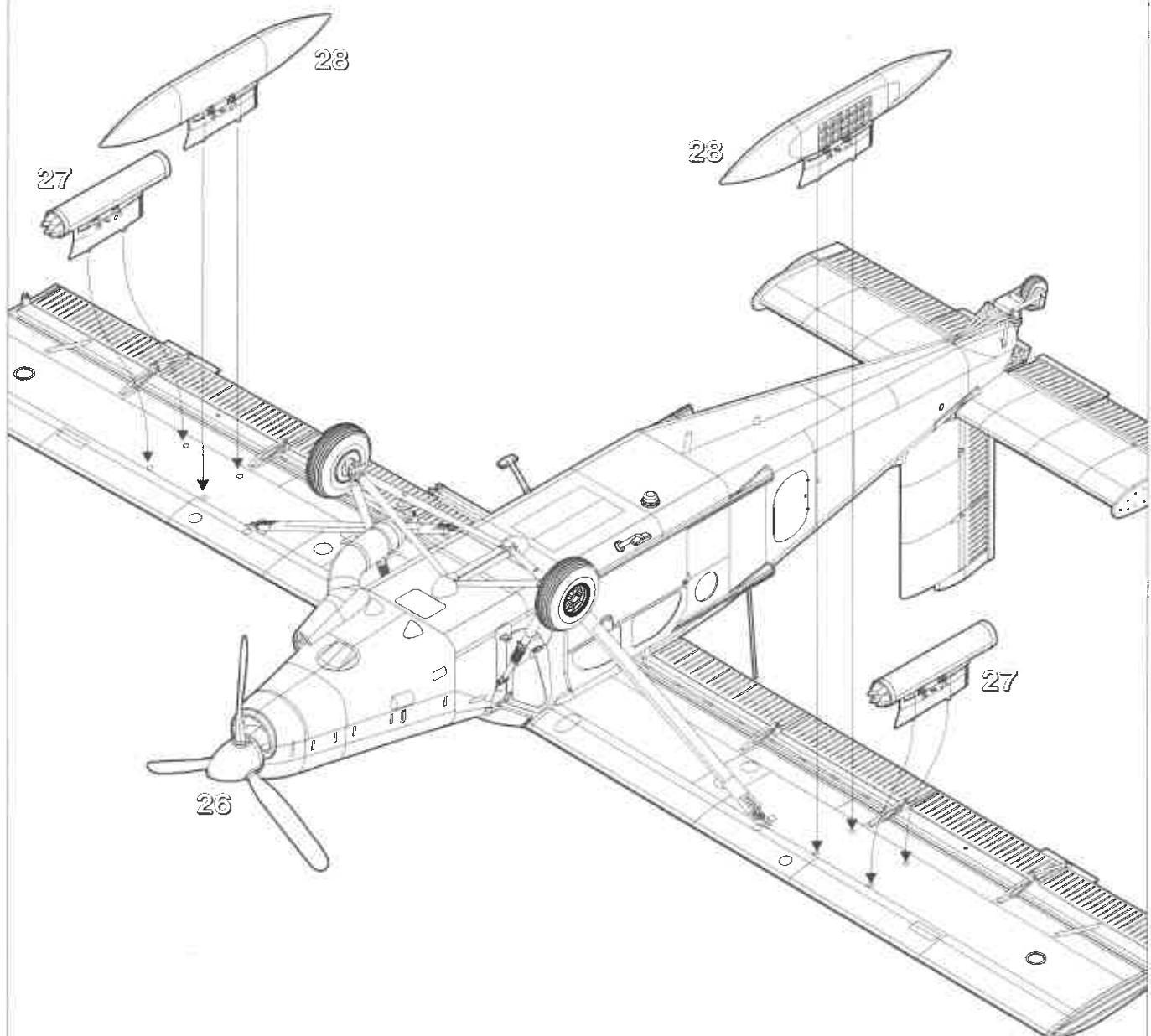
27

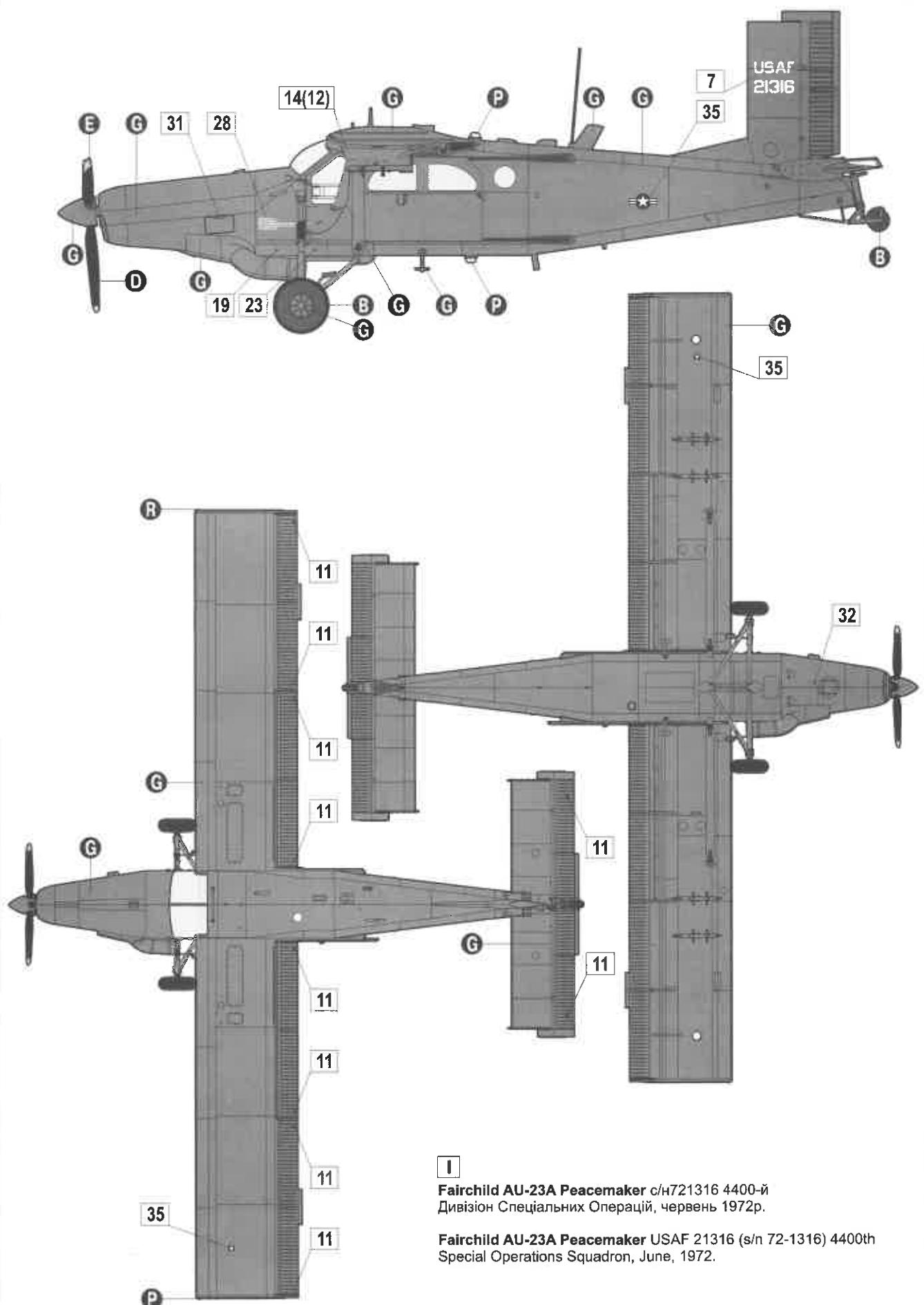

28

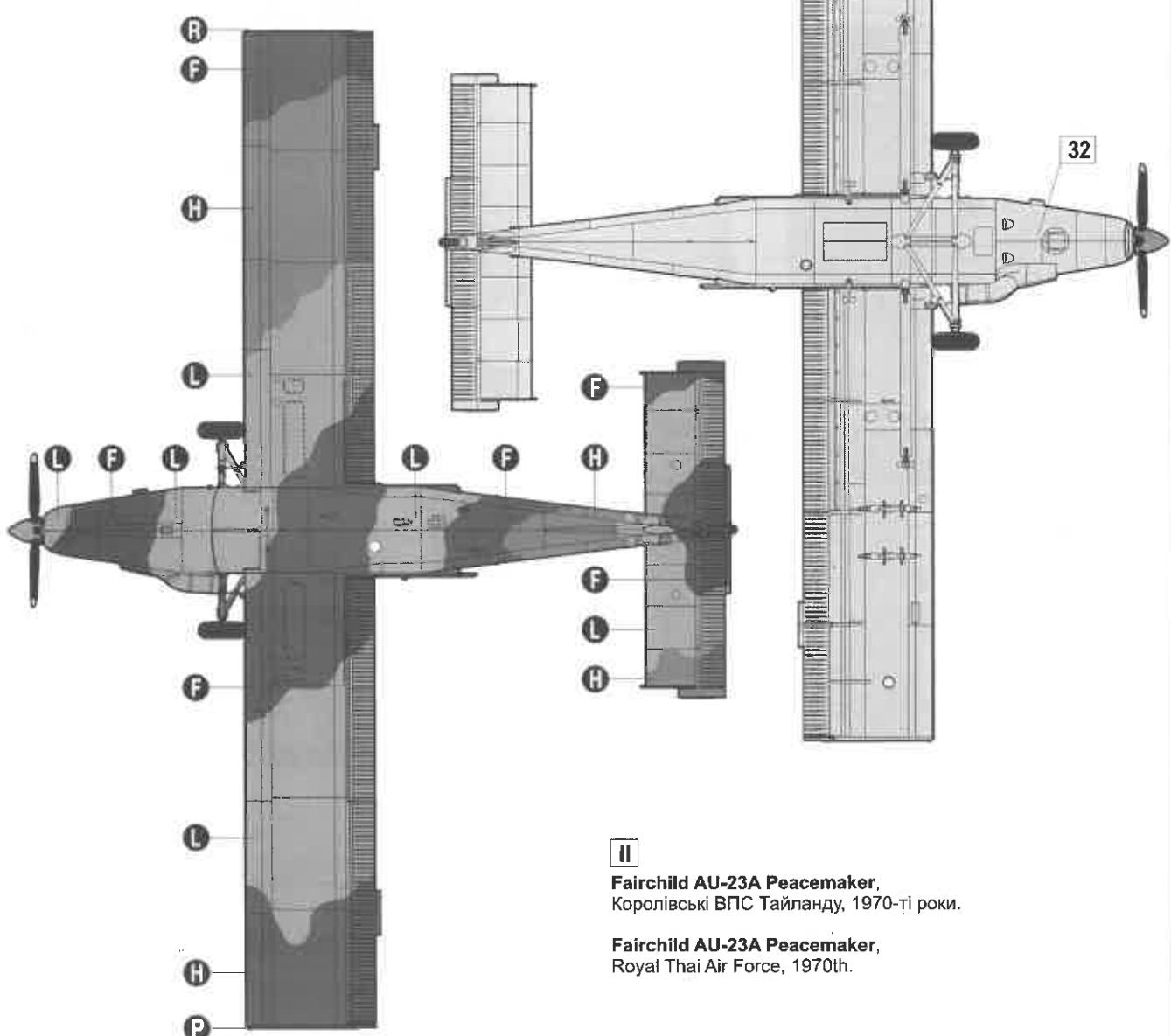
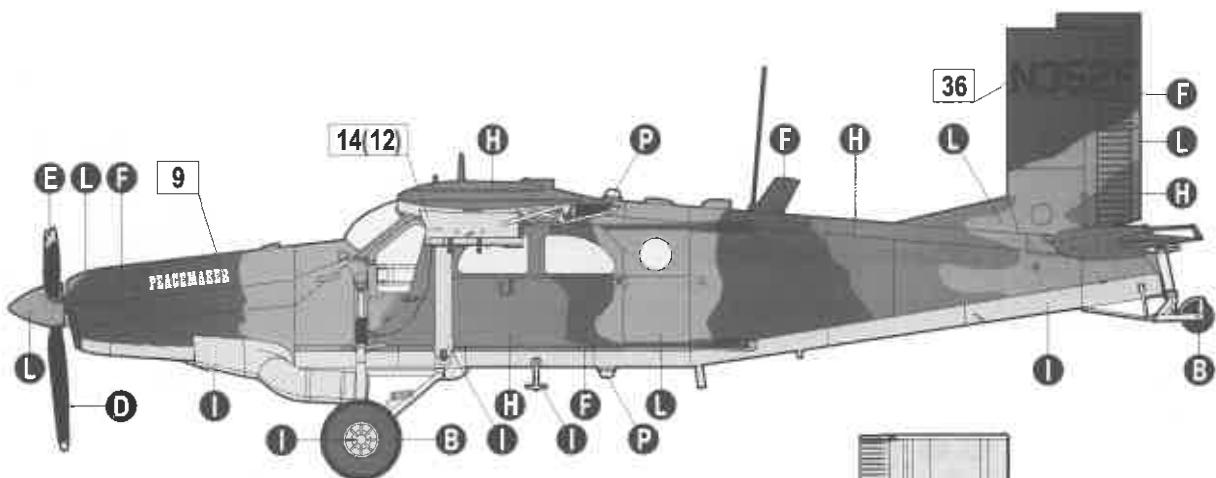

29

10-439

II
Fairchild AU-23A Peacemaker,
 Королівські ВПС Таїланду, 1970-ті роки.

Fairchild AU-23A Peacemaker,
 Royal Thai Air Force, 1970th.

